

[Thisted Knudsen.]

ejendom, ikke mindst af landbrugsjorden. Den højtærede indenrigsminister ved, at landbruget i dag har svigtende evne til at betale yderligere skatter.

Indenrigsministerens oprindelige lovforslag fulgte nøje forliget, og vi erklærede os fra venstres side rede til at medvirke, selvfølgelig, til dette lovforslags gennemførelse. Vi var lidt i tvivl om, hvorvidt dispensationsbestemmelsen helt dækkede det rent praktiske, som den burde dække. Også dette spørgsmål fik vi klaret under udvalgsforhandlingerne ...

Formanden: Jeg henstiller, at samtaler i salen begrænses til det mindst mulige.

Thisted Knudsen: ... således at vi i virkeligheden var kommet til et resultat, der fuldt ud dækkede den aftale, som var truffet i forsommeren 1962. Men hvad sker? Ikke engang ét minut i 12, men klokken 12 kommer den højtærede indenrigsminister i udvalget med et gennemgribende forslag om ændringer i den kommunale beskatning, et forslag, der altså i virkeligheden nu behandles første gang her i tinget. Jeg ved vel, at det ærede medlem hr. Ove Hansen fremdrog spørgsmålene, men det er da ikke det samme som et forslag. Altså er det første gang, at tinget står over for de principielle ændringer i den sognekommunale beskatning, som den højtærede indenrigsminister foreslog i udvalget.

For det første foreslår den højtærede indenrigsminister, at amtsrådenes medbestemmelsesret på den sognekommunale beskatning, fordelingen mellem fast ejendom og indtægt, fra 31. marts d. å. skal ophøre — skal ophøre. Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister skylder amtsrådene noget. Jeg mener, at det er en lidt flot behandling af amtsrådene, der for et år siden gennem et stort arbejde forsøgte at tilrettelægge skatteforholdene i hver enkelt kommune med kendskab til den enkelte kommunes særlige forhold. Så kommer man nu og siger farvel og tak. Det er det, jeg kalder en opsigelse med øjeblikkeligt varsel og egentlig uden lovlig grund.

Det andet, ministeren foreslår, er, at senest fra den 31. marts skal sognekommunerne nu med visse begrænsninger, altså uden amtsrådenes indflydelse, selv bestemme

deres grundskyldpromille år for år. Det er også principielt en stor ændring.

For det tredje foreslår den højtærede indenrigsminister, at hvis der skal gøres ændringer op eller ned — op er det vel — i disse regler, er det ikke mere amtsrådet, der bestemmer; det er heller ikke mere den højtærede indenrigsminister; det er egentlig ingen, som vælgerne har valgt, men så er det et fremmedlegeme, så er det et nævn, man nedsætter, hvor formand og en stedfortræder er udpeget af ministeren og andre er valgt efter forhandling med de kommunale organisationer. Tja, det er ikke småting, vi her behandler for første gang.

Må jeg sige om den stilling, mit parti indtager, at vi kan da udmærket se, at der kan være noget rigtigt i, at man går bort fra den fordeling, som man har haft mellem skatterne på fast ejendom og indtægt. Det er da ikke noget, vi ville afvise. Men hvor megen tid har vi så egentlig haft, hvor megen mulighed er der givet os for at undersøge og overveje dette spørgsmål, således at vi med tryghed kan tage et standpunkt? Der er ikke tale om uger, det har det ærede medlem hr. Holger Eriksen ikke givet os. Der er ikke tale om dage, bogstavelig talt ikke. Der er tale om timer. Altså en gennemgribende ændring af den sognekommunale beskatning med mange virkninger byder man et mindretal i dette ting at tage stilling til i løbet bogstavelig talt af timer. Dette forhold berører tinget i allerhøjeste grad. Når jeg ser ned på det ærede medlem hr. Kirkegaard, fristes jeg til at sige: også du, min søn Brutus. Det ærede medlem har heller ikke foranlediget det.

Hvad er det næste i denne sag? Jeg ved, hvor omhyggelig enhver indenrigsminister er, når det drejer sig om kommunernes forhold, med at gå til de kommunale organisationer, at spørge dem. Jeg ved også, at vi i udvalgene møder de kommunale organisationers repræsentanter, får lejlighed til at høre deres synspunkter. Er der sket noget sådant her? Absolut intet! Sognerådsforeningen har ganske vist udtalt sig på et sent tidspunkt, men ikke om alle virkningerne af dette lovforslag, ikke om nævnet. Det starter vel med en mere eller mindre privat henvendelse fra formanden for De samvirkende Sognerådsforeninger til indenrigsministeren, men det er ikke nok for os.